

בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

לשעתם ולדורות, כך השיב רבינו בתשע"ד, לא' שביקש "ברכה" שלא ליטול חלק "במחלוקת בין גדולי ישראל"...

אין כאן מחלוקת אלא רשעים מבזים ת"ח!!!

אבקש מרבים שיברך אותי שלא אטול חלק ח"ו במחלוקת בין גדולי ישראל שכל המבזה תלמידי חכמים אין לו חלק לעוה"ב ואין רפואה למכותם רח"ל

הלב נקרע מבלע את הקודש: ניסיון עקירת מסירת התורה בע"פ ע"י טרוריסטים המתקראים "קנאים"

קודם מצווה דרבנן דחנוכה – חובתנו לחזק את היסודות הברורים, מארחות יושר פרק כבוד רבו ות"ח

וכ"ז מפני שכל קיום התורה תלוי בשמיעה לחכמים ואם אין

מכבדין אותן בטל מוראן ועתידה כל התורה ליבטל ח"ו.

ולכן במעשה קרח בקש מרע"ה שיענש כמו שאחז"ל (נדרים ל"ט ב') שאל"כ בטל כל התורה, וכ"כ אאמו"ר זללה"ה בהקדמת סי' חיי עולם וז"ל בסנהדרין (דף צ"ט) איזהו אפיקורוס שאין לו חלק לעוה"ב זה המבזה ת"ח.

ועצם שם אפיקורוס הונח על הכופר בעיקר, וכאן פירשוהו על המבזה ת"ח משום דבאמת הכל אחד **שהמבזה ת"ח שהם הם יסודי מקבלי האמונה הוא בכלל כפירה ר"ל דהא בהא תליא**, ופוק חזי מלפני כמאה וחמשים שנה בכל מקום שפקרו ויצאו לתרבות רעה לחרפות ולדראון עולם **תחלת קלקולם היתה לבזות ת"ח וגדולי ישראל ואח"כ הלכו מדחי אל דחי באין מעצור ר"ל וכידוע לרבים עכ"ל**.

ועי' בתו"כ (בחקתי פרשה ב') ואם את משפטי תגלע נפשכם שהוא שונא את החכמים כו' סוף שהוא כופר בעיקר וכ"כ הרמב"ם (בסוף ה' טומאת צרעת) דרך ישיבת הלצים הרשעים כו' באין לספר בגנות הצדיקים כענין שנא' תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק, ומתוך כך יהי' להן הרגל לדבר בנביאים ולתת דופי בדבריהם שנא' ויהיו מלעיבים במלאכי האלקים ובזוים דבריו ומתעתעים בנביאיו ומתוך כך באין לדבר באלקים וכופרין בעיקר כו'.

ועל הנהגה בכבוד התורה ות"ח אמרו (בשבת כ"ג ב') דרחים רבנן הו' ל"י בנין רבנן דמוקיר רבנן הו' לי חתנוותא רבנן דדחיל מרבנן הו' גופי' הו' צורבא מרבנן ואי לאו בר הכי הוא משתמען מילי' כצורבא מרבנן.

ואמרו (אבות פ"ו) במ"ח דברים התורה נקנית וא' מהן באמונת חכמים כי אם אין לו אמונת חכמים לא יקבל מהן דבריהם ובב"ב ע"ה א' דיתבי ר' יוחנן וקא דריש עתיד הקב"ה להביא אבנים טובות ומרגליות שהם שלשים על שלשים וחוקק בהן עשר על עשרים ומעמידן בשערי ירושלים, לגלג עליו אותו תלמיד השתא כביעתא דציצלא לא משכחין כולי האי משכחין, לימים הפליגה ספינתו בים חזא מלאכי השרת דיתבי וקא מינסרי אבנים טובות ומרגליות שהם ל' על ל' וחוקק בהן עשר ברום עשרים, אמר להו' הני למאן אמרו ל' שעתיד הקב"ה להעמידן בשערי ירושלים.

אתא לקמ"י דר' יוחנן א"ל דרוש רבי לך נאה לדרוש כאשר אמרת כן ראיתי א"ל **ריקא אלמלא לא ראית לא האמנת מלגלג על דברי חכמים אתה נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות**, ובערובין (כ"א) כל הלועג על דברי חכמים נידון בצואה רותחת ושם (ס"ד) כל האומר שמועה זו נאה וזו אינה נאה מאבד הונה של תורה, ובקה"ר (פ"א) יהי' בעיניך דור שבא כדור שהלך שלא תאמר אילו הי' ר"ע קיים הייתי קורא לפניו אילו היו ר' זירא ור' יוחנן קיימין הייתי שונה לפניו אלא דור שבא בימך **וחכם שבימך כדור שהלך וחכמים הראשונים שהיו לפניך כו' וכה"א אל תאמר מה הי' שהימים הראשונים היו טובים מאלה (ועי' ר"ה כ"ה)**.

ובפסחים מ"ב א' אמר רב יהודא אשה לא תלוש אלא במים שלנו דרשה רב מתנה בפפוניא למחר אייתו כולי עלמא חצבייהו ואתו לגבי' ואמרו ל' הב לנא מ"א, אמר להון אנא במיא דביתו אמרי, וכתבו בשם הגר"ס זצ"ל שחז"ל ספרו לנו מעשה זה להראות עד כמה היתה אמונת חכמים חזקה אצלם שלא שאלו לו שאלות למה דוקא מים שלך וגם כל השנים אפו כולם מצות בלי המים שלך וכי לא יצאו ידי מצה אלא לא שאלו והאמינו בכל מה שהחכם דרש להם ולהראות שפך צריך להיות.

ובקובץ אגרות למרן החזו"א (ח"א סי' קפ"ב) שאלת איך הדרך לאמונת חכמים, תשובה אמונת החכמים תלוי' באמונת החכמה בכלל, **אין חכמה בעולמנו בלתי אם עברה לנו דרך נשמת חכם חי עכ"ל**.

הנה לא מצינו שום עברה שחז"ל החמירו בו כ"כ כבוד רבו ועל כל פגם בכבוד רבו חייבו מיתה מה שלא מצינו כן בשום דבר, עי' ברכות (ל"א ב') כל המורה הלכה לפני רבו חייב מיתה, ואמרו (עירובין ס"ג א') כל דמותיב מלה קמ"י רבי' אזיל לשאול בלא ולד, ושם (צ"ט א') כיח ורק בפני רבו חייב מיתה, ואמרו (סוף מס' כלה) כל הנותן שלום לרבו ומחזיר לו שלום וחולק על ישיבתו חייב מיתה.

ואמרו (מנחות ס"ח ב') צהבו פניך שהשבת את זקן תמהני אם תאריך ימים, וכן הוה ע"ש, ובחגיגה (ה' א') מבעט ברבותיו חייב מיתה ע"ש ובשבת (ק"ה ב') כל המתעצל בהספדו של חכם ראוי לקוברו בחייו ואמרו (פ"ד דאבות) מורא רבך כמורא שמים ואמרו (סנהדרין ק"י) **כל החולק על רבו כחולק על השכינה וכל העושה מריבה עם רבו כעושה מריבה עם השכינה וכל המתערעם על רבו כמתערעם על השכינה, וכל המהרהר אחר רבו כמהרהר אחר שכינה**.

וצריך ביאור למה החמירו כ"כ בכבוד רבו אבל הענין הוא כי כל התורה אנו מקובלין דור מפי דור עד מרע"ה וכמו שמנה הרמב"ם בהקדמתו מ' דורות ממ"ר עד רב אשי וכן הלאה כל דור מוסר לדור שלאחריו וכמו שאמרו בספרי ס"פ האזינו אשר תצום את בניכם וגו' אמר להם צריך אני להחזיק לכם טובה שתקיימו את

התורה אחרי אף אתם צריכים להחזיק טובה לבניכם שיקיימו את התורה אחריכם מעשה שבא רבנו מלודקיא ונכנס ר' יוסי בר' יהודא ור"א בן יהודא וישבו לפניו אמר להם קרבו לכאן צריך אני להחזיק טובה לכם שתקיימו התורה אחרי אף אתם צריכים להחזיק טובה לבניכם שיקיימו את התורה אחריכם משה גדול הוא ואילו לא באו אחרים לא היתה תורתו שוה אנו עאכ"ו, לכך נאמר אשר תצום וגו', וכן התורה נמסרת מדור לדור וכמו ששינוי (ריש אבות) משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וכו'.

וכן בכל דור ודור כל רב לתלמידיו, **ואלו לא סמכו על רבם היתה כל התורה בטלה**, וכמ"ש הלל לאותו הגר (שבת ל"א א') שאמר לו תורה שבכתב אני מאמינך ושבע"פ איני מאמינך גיירני ע"מ שתלמדני תורה שבכתב גיירי' הלל יומא קמא א"ל א"ב ג"ד למחר אפיך ל' א"ל והא אתמול לא אמרת לי הכי, א"ל לאו עלי ידידי קא סמכת דע"פ נמי סמוך עלי, וכ"ז במי שמכבד את רבו ומאמינו ומקבל ממנו אבל אם מזלזל ברבו א"כ לא יאמינו שום דבר וכל דבר יפקפק אולי אינו כן **וא"כ יבטל כל התורה כמו שהי' הענין בצדוקים וקראים שלא האמינו בתורה שבע"פ והלכו לדראון**.

ולכן הקפידו חז"ל כ"כ על כבוד רבו, וגם כבוד כל חכמי ישראל חמור מאד ואמרו (שבת ק"ט ב') כל המבזה ת"ח אין לו רפואה למכתו ולא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה ת"ח ובברכות (י"ט א') חד אשתעי מילתא בתרי' דמר שמואל ונפל קניא מטללא ובזעא לארנקא דמוחי' ואמרו שם דצורבא מרבנן הקב"ה תבע ביקרי' וכתב הרמב"ם (פ"ו מת"ת הי"א) **עוון גדול הוא לבזות את החכמים או לשנאותן לא חרבה ירושלים עד שבו בה ת"ח שנא' ויהיו מלעיבים במלאכי האלקים ובזוים דבריו ומתעתעים בנביאיו כלומר בזוים מלמדי דבריו**.

וכן זה שאמרה תורה אם בחקתי תמאסו מלמדי חקתי תמאסו, וכל המבזה את החכמים אין לו חלק לעוה"ב והרי הוא בכלל כי דבר ה' בזה כו', והמבזה את החכם חייב נידוי ומנדין אותו ב"ד ברבים כו' והמבזה את החכם אפי' לאחר מיתה מנדין אותו ב"ד כו'.

מי שנמצא בכלל האם אשתו יוצאת בהדלקתו

שאלה. מי שנמצא בבית הכלל האם אשתו יוצאת בהדלקתו נ"ח, או שמכיון שהוא מופקע מהבית אין אשתו יוצאת בהדלקתו. תשובה. צ"ע.

שמן שריפה בנר חנוכה

שאלה. לכאורה קשה על המבואר בתרומות (סוף פ"א) ששמן שריפה כשר לנר חנוכה, ולכאורה שמן שריפה הרי דינו לשרף, וא"כ נאמר בזה כתותי מיכתת שיעוריה ואין בזה שיעור לחצי שעה, וא"כ איך יוצא בזה ידי חובה בנר חנוכה. תשובה. כיון שראוי לנר חנוכה ל"ש כתותי מיכתת.

הדלקת נרות ברכבת.

שאלה. בערוך השולחן (סי' תרע"ז) כתב שמי שנוסע ברכבת אם יכול להדליק שם ידליק, וצ"ע הרי כל המצוה היא להדליק בבית ושם זה לא בית. תשובה. זה ביתו עתה.

הדליק בפתח הבית ורואין זאת בני רה"ר

שאלה. יש לעיין לשיטת התוס' וכך נפסק להלכה שמי שיש לו חצר מדליק בפתח החצר, מה הדין אם הדליק בפתח הבית ורואין זאת בני רה"ר האם יצא, או שלא יצא דלא הדליק היכן שחז"ל קבעו לו להדליק. תשובה. לא.

כונה להוציא בנר חנוכה

שאלה. יש לעיין האם בעל הבית שמדליק נרות חנוכה צריך להתכוין להוציא את בני ביתו, או שיוצאין אף אם לא התכוין להוציאם, ומה הדין כשהתכוין שלא להוציא ובסוף נתברר שהלה רצה לצאת יד"ח האם יצא בהדלקת בעל הבית. תשובה. לא.

בחורי ישיבה לענין השתתפות בחנוכה אחת

שאלתי למו"ר זצוק"ל אודות בחורים הישנים בישיבה באם ישתתפו כולם בכסף על חנוכה אחת אם יהני ואמר לי "ישתתפו כולם בכסף אז זה בסדר" (ועי' בספרנו ענפי משה בהל' ועניני חנוכה (סימן כ"ו) ע"ש).

עירב רוב שמן זית במיעוט שמן סויה לענין הידור בהדלקת נר חנוכה

שאלתי למו"ר זצוק"ל בענין מי שעירב רוב שמן זית עם מעט שמן סויה אם מיקרי דינא ידי הידור להדלקת נר חנוכה בשמן זית מאחר שדנו הפוסקים אם ביטול ברוב מהני להחיל דינים או רק להוריד איסורים. וא"ל מו"ר זצוק"ל דזה מחלוקת (אי ביטול ברוב מהני להחיל דינים או רק להעיד איסורים, אכן בנידון דידן שזה הידור יכול להיות שיצא בזה (ידי ההידור) [ועי' בספרנו ענפי משה בהלכות ועניני חנוכה (סימן ט"ז) משי"כ בזה ע"ש].

כלי קיבול לנר חנוכה בתפוח אדמה

שאלתי למו"ר זצוק"ל אם אפשר לעשות חנוכה מתפוחי אדמה, והיינו שמגלף בהתפוח"א כעין בור ומניח בו שמן ומדליק, ואמר לי "אם אין משהו אחר מותר לעשות את זה, אבל אם יש משהו אחר למה לעשות את זה" (יסוד השאלה בזה מצד כל תשחית, ועי' מה שכתבנו בזה בס' ענפי משה בהלכות ועניני יום טוב (סימן נ"ח) ע"ש).

נר חנוכה מזיתי א"י

שאלה. האם יש ענין להדליק נר חנוכה משמן הנעשה מזיתי ארץ ישראל. תשובה. יתכן.

קליפות בצלים וביצים

שאלה. בכה"ח סי' תרע"ג (ס"ק ס') מייית מהחסל"א דקליפות דבצלים וביצים אינם ראויים להדליק בהם נר חנוכה, מאי טעמא. תשובה. ביזוי מצוה.

אין להדליק מנר לנר אף בנר הידור

שאלה. כ' רמ"א ז"ל סי' תרע"ד ס"א דנהגו להחמיר בנר חנוכה שלא להדליק מנר לנר האם כוונתו שאין להדליק נמי נר הידור מנר הידור. תשובה. כן.

ויתן לך במוצאי חנוכה

שאלה. בהיותי במשך השנים אצל מו"ר שליט"א ראיתי דהיה פעמים (או פעם) שאמר במוצאי חנוכה ויתן לך קודם הדלקת נ"ח ויש פעמים (או פעם) שאמר אחרי הדלקת נ"ח. איך למעשה יש לנהוג בזה. תשובה. אין נ"מ.

מדוע אין חשד בב' חלונות

שאלה. בספר פרדס יוסף החדש על חנוכה (ס"ק תק"ט) שאל למו"ר שליט"א במי שיש לו ב' חלונות מב' רוחות אם צריך להדליק נר חנוכה בשניהם, והשיבו מו"ר שליט"א דאין צריך. ויל"ע מ"ט לא נחוש בהא לחשדא. תשובה. אין כאן שום חשד שיאמרו בשני' הדליק.

עמידה בברכת נר חנוכה

שאלה. האם צריך לברך ברכות הדלקת נר חנוכה בעמידה. תשובה. לכתחילה.

המותר מנרות חנוכה

שאלה. האם אפשר לשמור המותר מהדלקת נר חנוכה ולשרפו בשריפת חמץ או דבעי לשרפו מיד אחר חנוכה. תשובה. אין ראוי שמא יכשל בה. (לוקט ונערך מתוך ספר פתחי חיים)

קריעת בגדיו בחנוכה

אדם ההולך בחנוכה לשריד בית מקדשינו, הכותל המערבי, האם חייב לקרוע בגדיו זכר לחורבן. תשובה. כן. (שיח חיים להרה"ג ר' חיים מלין שליט"א)

מדוע ברכת שהחיינו כל אחד בפ"ע

שאלה. למה מברכין כל אחד שהחיינו ביוהכ"פ ולא אמרי' שהש"צ יוציא כולם מדין ברוב עם הדרת מלך, וכן בנר חנוכה למה אין האב מוציא את כל בני ביתו בברכות. תשובה (מהדו"ק): כי כל א' שמח בפ"ע. תשובה (מהדו"ב): כ"א שמחה אחרת.

בל תוסיף מדרבנן

שאלה. כשמוסיף במצוה דרבנן כגון שמדליק נרות ביום אחרי חנוכה האם איכא בזה איסור בל תוסיף (מדרבנן). תשובה. כן. (מספר שמחת אברהם - מכתבי הנדיב הרב אברהם וולפסון ז"ל)

דיני נר חשדא בחנוכה

שאלתי למרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל (מרחשון התשע"ט): נר חנוכה שמדליק מפני חשדא, האם מותר להדליקו בשמן מאוס דלכאורה אינו נר המצווה ואינו מברך עליו, או שמא לא פלוג (וכן שהרואה מברך עליו ואינו יודע, ואיך יברך על נר משמן מאוס)? ואמר לי הרב זצ"ל (מרחשון התשע"ט): אסור להדליק נר חשדא בשמן מאוס.

ומצאתי לרבינו האור החיים הקדוש בספרו פרי תואר (יו"ד סימן י"ט ס"ק א') שכתב דהמדליק בב' פתחים בעי למיעבד ככל חוקות ומשפטי חנוכה בעי שמן זית ושיעור.

יארצייט השי"ש להגה"צ רבי אריה שכטר זצ"ל נביא מה שהביא מרבינו זצוק"ל בעניני השעה, נכתב ע"י נכדו הגאון רבי אהרן גרגנדש שליט"א סטרא דקדושה

כשלמדו בחברותא אמר רבינו מרן זצוק"ל למו"ז זצ"ל דברים רבים, ופ"א סיפר מרן רבינו למו"ז אשר מרן החזו"א זצ"ל אמר לו בתחילת דרכה של המדינה הארורה פה באר"י, שיש חבל ארוך שמצדו הא' הרשע ב"ג מושך ומצדו הא' הוא [מרן החזו"א זצ"ל] מושך ופעם הוא מנצח ופעם הוא מנצח. וכבר ידוע אשר אמר מרן החזו"א לאותו רשע שהם יצטרכו לפנות מקום לעגלה המלאה שלנו וכמפורסם. וזה נדפס עתה בספר אריה שאג על חומש בראשית עמ' שמ"ה וכך הוא הלשון שם: איך החזון איש נחלץ להלחם באבי אבות הטומאה? סיפר לי מו"ר הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א לפני כחמישים שנה כשלמדתי אתו בחברותא כל יום, ואז הוא סיפר שמרן החזון איש אמר לו: יש חבל ארוך, בקצהו האחד מחזיק בן גוריון, ומנסה למשוך את כל עם ישראל אליו, ובקצה השני אני מחזיק, ואני מנסה למשוך את כל עם ישראל לכיוון שלי, לפעמים הוא חזק יותר ולפעמים אני חזק יותר... ע"כ.

לשעתם ולדורות! מתוך דברי רבינו בסוכות תשע"ד על הגזירות שהיו כאן היום רח"ל נגד עולם התורה:

זה כבר נגזר, דור שבן דוד בא קטגוריה בתלמידי חכמים כתוב בגמ', זה דור קשה זה סימן שהמשיח צריך לבוא. העיקר שהציבור לומדים בהתמדה ברוך השם, כל הישיבות מגיעים ואומרים שבחורים לומדים בהתמדה ב"ה.

ו"ל ע"י מכון "דרך אמונה" בקול ובכתב - קו דרך אמונה: 0799-211-666 לקבלת הגיליון במייל: a0799211666@gmail.com

הגיליון מובא מידי שבוע במסגרת חוברת אוצר הפרשה, גליונות מרבתינו זצוק"ל ושלטי"א ניתן לקבלו במייל - a169258235@gmail.com

נא טלו שותפות ביזכי הרבים - לתרומות והנצחות לזכות ולע"ז ניתן לפנות למייל אוצר הפרשה, וכן במספר - 055-760-0055